

Nr 46

Kungl. Maj:ts proposition till riksdagen angående bidrag till stiftelsen Skansen; given Stockholms slott den 15 mars 1968.

Kungl. Maj:t vill härmed, under åberopande av bilagda utdrag av statsrådsprotokollet över utbildningsärenden för denna dag, föreslå riksdagen att bifalla de förslag, om vilkas avlåtande till riksdagen föredragande departementschefen hemställt.

GUSTAF ADOLF

Olof Palme

Propositionens huvudsakliga innehåll

I propositionen begärs bemyndigande för Kungl. Maj:t att godkänna ett mellan statens förhandlingsnämnd och Stockholms stad villkorligt ingånget avtal som är avsett att läggas till grund för bidrag till stiftelsen Skansen under i första hand femårsperioden 1966—1970. Genom en sådan bidragsgivning beräknas stiftelsens ekonomiska svårigheter kunna bemästras till dess att möjligheter föreligger att ta ställning till hur verksamheten på längre sikt bör bedrivas.

Som bidrag till att täcka redan redovisade och förväntade driftunderskott samt till kostnaderna för bl. a. upprustning av de kulturhistoriska byggnaderna beräknas för tiden t.o.m. utgången av budgetåret 1968/69 ett sammanlagt belopp av 3 770 000 kr. Eftersom riksdagen på tilläggsstat för innevarande budgetår anvisat ett provisoriskt bidrag, som skall avräknas från nyssnämnda belopp, uppgår det anslag till bidrag till Skansen för budgetåret 1968/69 som föreslås i propositionen till 1 270 000 kr.

*Utdrag av protokollet över utbildningsärenden, hållet inför Hans Maj:t
Konungen i statsrådet på Stockholms slott den 15 mars 1968.*

Närvarande:

Statsministern ERLANDER, ministern för utrikes ärendena NILSSON, statsråden STRÄNG, ANDERSSON, LANGE, KLING, JOHANSSON, HOLMQVIST, ASPLING, PALME, SVEN-ERIC NILSSON, LUNDKVIST, GUSTAFSSON, GEIJER, ODHNOFF, WICKMAN, MOBERG.

Chefen för utbildningsdepartementet, statsrådet Palme, anmäler efter gemensam beredning med statsrådets övriga ledamöter fråga om *bidrag till stiftelsen Skansen* och anför.

1. Inledning

Kungl. Maj:t uppdrog den 4 november 1966 åt statens förhandlingsnämnd att ta upp de förhandlingar med Stockholms stad, som erfordrades för att finna en ändamålsenlig lösning av stiftelsen Skansens ekonomiska problem. Målsättningen skulle vara att finna en sådan ansvarsfördelning i ekonomiskt avseende som svarade mot uppfattningen att det från statens synpunkt var av intresse att Skansens kulturhistoriska föremål och miljöer vårdas och bevaras. Förhandlingsnämnden har med skrivelse den 27 februari 1968 till Kungl. Maj:ts prövning överlämnat ett avtal mellan staten och Stockholms stad om bidrag till stiftelsen Skansen för åren 1966—1970.

Med anledning av en framställning från förhandlingsnämnden anvisades på tilläggsstat I till riksstaten för budgetåret 1967/68 (prop. 1967:155 bil. 6, SU 203, rskr 395) ett anslag av 2 500 000 kr. som bidrag till stiftelsen Skansen för sådana oundgängliga löpande driftutgifter som inte täcks av andra inflytande medel. Bidraget skulle utgå som ett provisorium i avvaktan på en slutlig överenskommelse med Stockholms stad angående stiftelsens ekonomi.

Stiftelsen Skansen har kommit in med förslag till stat för åren 1968 och 1969 och med beräkningar av medelsbehovet för investeringsändamål.

2. Skansens organisation och ekonomi

2.1 1963 års riksdagsbeslut om Nordiska museet och Skansen

Intill år 1963 utgjorde Skansen en del av stiftelsen Nordiska museet. Till stiftelsen utgick sedan år 1875 statsbidrag till verksamheten. Stiftelsens ekonomiska ställning kom att i början av 1960-talet utvecklas i så ogynnsam riktning att bidrag av ditillsvarande storleksordning visade sig helt otillräckligt. Statskontoret fick år 1962 i uppdrag att göra en översyn av Nordiska museets ekonomiska ställning och verksamhetsformer. Det förslag till åtgärder, som senare lades fram av statskontoret, kom att utgöra underlag för det beslut som fattades år 1963 i fråga om Nordiska museets och Skansens organisation och ekonomi (prop. 1963: 113, SU 133, rskr 317).

1963 års beslut innebar att Skansen (jämte Cirkus och Novilla) med därtill hörande egendom avskildes från den dåvarande stiftelsen Nordiska museet. En särskild stiftelse bildades, stiftelsen Skansen. Denna skulle verka i nära kulturellt och vetenskapligt samarbete med Nordiska museet. Till den nybildade stiftelsen tillsköt staten och Stockholms stad engångsbelopp av resp. en milj. kr. och två milj. kr. Något årligt bidrag till Skansens drift från statligt eller kommunalt håll förutsattes inte utgå. Enligt statskontorets bedömning var nämligen förutsättningarna goda för

att Skansens verksamhet skulle kunna bedrivas utan ekonomiskt stöd, då det inte längre såsom tidigare skulle finnas ett behov att stödja Nordiska museet med över-skottsmedel från Skansen. Avsevärda belopp hade på så sätt förts över till museet. Statskontoret uppskattade att under den tioårsperiod som föregått utredningen ca tio milj. kr. tillförts stiftelsens övriga anläggningar från Skansen.

2.2 Nuvarande organisation

Enligt de av Kungl. Maj:t den 29 juni 1964 fastställda stadgarna för stiftelsen Skansen skall denna med särskild hänsyn till Skansens karaktär av friluftsmuseum ha till uppgift att i sin verksamhet levandegöra svensk kultur och natur samt kring ett centrum av kulturminnen skapa en levande miljö för olika fritidsintressen. Det nära samarbete som enligt stadgarna skall bedrivas med stiftelsen Nordiska museet avser bl. a. komplettering samt vetenskaplig bearbetning och belysning av det kulturhistoriska byggnads- och föremålsbeståndet på Skansen. Samarbetet regleras närmare i en mellan Skansen och Nordiska museet träffad särskild överenskommelse.

Stiftelsen Skansen förvaltas av en styrelse som består av en ordförande och sex andra ledamöter. Ordföranden utses av Kungl. Maj:t. Av övriga ledamöter utses en av Kungl. Maj:t, tre av Stockholms stad och två av stiftelsen Nordiska museet. Den direkta ledningen av verksamheten utövas av en verkställande direktör.

2.3 Ekonomi

I juni 1965 anhöll stiftelsen Skansen hos Kungl. Maj:t och Stockholms stad om ett anslag av sammanlagt ca 24 milj. kr. för att genomföra ett investeringsprogram avseende såväl nyanläggningar inom Skansens olika verksamhetsgrenar som upp-rustning av befintliga byggnader. I en skrivelse senare samma år anmälde stiftelsen att en inkomstförstärkning var nödvändig för att undvika ett underskott i verksamheten. I oktober 1966 ingav stiftelsen nya framställningar till staten och Stockholms stad om ekonomiskt stöd. Stiftelsen begärde då ett engångsbidrag om sammanlagt två milj. kr. för att täcka i första hand ett beräknat likviditetsunderskott vid årsskiftet 1966/67. Vidare föreslog stiftelsen att, sedan en översyn gjorts i fråga om Skansens framtida ekonomiska läge, frågan om ett årligt driftbidrag skulle prövas.

De olika framställningarna från Skansen ledde till att Kungl. Maj:t gav statens förhandlingsnämnd uppdrag att förhandla med Stockholms stad om en lösning av Skansens ekonomiska problem. Sedermera anvisades också som nämnts i det föregående ett belopp av 2,5 milj. kr. på tilläggsstat I för innevarande budgetår som ett provisoriskt statsbidrag till Skansen.

Den främsta orsaken till Skansens försämrade ekonomiska situation är nedgången i antalet besökare. De årliga besöksiffrorna vid Skansen framgår av följande sammanställning.

1963	1 740 120	1966	1 580 603
1964	1 777 455	1967	1 496 717
1965	1 687 393		

Under de senaste åren har således besökarantalet årligen minskat med ca 5—6 %. Även om antalet är vikande, är det dock avsevärt högre än vid någon annan institution av museal karaktär i landet. Enligt en i tidskriften Svenska museer (1967 nr 4) publicerad statistik var besökarantalet år 1966 vid samtliga museer i Stockholm utom Skansen sammanlagt 1 890 000, vilket antal kan jämföras med besökssiffran vid Skansen samma år, nämligen ca 1 580 000.

De oundvikliga utgiftsstegringarna på grund av ökade löner och stigande kostnader har inte kunnat täckas genom en år 1965 genomförd höjning av inträdesavgifterna, eftersom antalet besökare samtidigt minskat.

De genom de sjunkande besökssiffrorna minskande inkomsterna och de ökande kostnaderna har lett till de i boksluten för åren 1966 och 1967 redovisade underskotten, som uppgår till resp. 1 264 295 kr. och 2 195 945 kr. Enligt bokslutet för år 1967 uppgick inkomsterna till 5 274 787 kr., därunder 3 310 109 kr. av inträdesavgifter och årskort. Utgifterna uppgick samtidigt till 7 470 732 kr., varav 3 350 430 kr. var löne- och pensionskostnader.

3. Avtal mellan staten och Stockholms stad om bidrag till Skansen

I den skrivelse med vilken statens förhandlingsnämnd överlämnat det villkorligt träffade avtalet mellan staten och Stockholms stad angående bidrag till Skansen nämner förhandlingsnämnden att de förhandlande parterna haft svårt att nå fram till en överenskommelse på grund av bl. a. ovissheten om hur Skansens verksamhet på längre sikt bör inriktas. Olika meningar hade därvid gjorts sig gällande. Enligt en uppfattning borde Skansens verksamhet begränsas till att i stort sett avse vård av byggnader och miljöer och området hållas tillgängligt för allmänheten mot lägre avgifter än f.n. Enligt en annan åsikt, som kommit till uttryck i bl. a. stiftelsens Skansens skrivelser, borde Skansens verksamhet utvidgas med olika nya attraktioner såsom akvarium, planetarium m.m. Men även andra, mer begränsade förändringar i den nuvarande verksamheten hade diskuterats. Då parterna inte kunde samlas omkring en bestämd programlinje, enades de om att träffa ett avtal som i första hand endast avser femårsperioden 1966—1970. Genom ett sådant arrangemang kunde stiftelsens likviditetssvårigheter temporärt lösas samtidigt som styrelsen ges tillfälle att pröva olika rationaliseringsåtgärder och överväga frågan om Skansens framtida verksamhet.

A v t a l e t, vars text torde få fogas vid statsrådsprotokollet i detta ärende som bilaga, har huvudsakligen följande innebörd.

Det underskott som uppkommit eller uppkommer i stiftelsens verksamhet vart

och ett av åren 1966—1970 täcks till 40 % av staten och till 60 % av staden. Ett villkor för detta driftbidrag är att verksamheten drivs enligt en av Kungl. Maj:t och Stockholms stadskollegium fastställd inkomst- och utgiftsstat samt av staten och staden antagna bestämmelser om stiftelsens förvaltning. Driftbidrag för åren 1966 och 1967 skall kunna utgå utan hinder av att parterna inte godkänt stat för dessa år.

Parterna har dessutom enats om att särskilda investeringsbidrag skall utgå. Staten skall därvid svara för hela kostnaden för investeringar i kulturhistoriska byggnader och för 40 % av kostnaden för investeringar i vissa gemensamma anläggningar såsom vägar, parkanläggningar, vatten- och avloppsledning, rulltrappan, elektriska installationer, vissa inhägnader m.m. I fråga om sistnämnda gemensamma anläggningar svarar staden för resterande 60 %. Dessutom täcker staden hela kostnaden för investeringar i andra anläggningar än kulturhistoriska byggnader och gemensamma anläggningar. Som villkor för investeringsbidrag skall gälla att arbetena i förväg godkänts av Kungl. Maj:t och stadskollegiet.

Medel som redan ställts till stiftelsens förfogande antingen genom förskottsbidrag från statens sida eller lån från stadens sida skall avräknas från driftbidraget. Om inte överenskommelse träffats om bidrag till stiftelsen före utgången av år 1970, förlängs avtalet med ett år i sänder till dess att det sägs upp.

Förhandlingsnämnden redovisar vissa beräkningar i fråga om de ekonomiska konsekvenserna av avtalet med hänsyn till bl.a. den förutsedda utvecklingen av inkomster och utgifter. Det understryks att det är svårt att bedöma vilka driftbidrag som kan bli erforderliga. Flera faktorer påverkar underskottens storlek, bl.a. verksamhetens utformning, möjligheterna att rationalisera och avgiftspolitiken. I de prognoser i fråga om besökarantalet som gjorts under medverkan av förhandlingsparterna har man räknat med en fortsatt minskning intill dess att vissa investeringar gjorts. Under vart och ett av åren 1968 och 1969 antas antalet besök minska med 50 000, medan det förutsätts bli oförändrat år 1970. Först år 1971 räknas med en ökning, uppskattad till 50 000. Med utgångspunkt i dessa förändringar av antalet besök beräknar förhandlingsnämnden driftunderskottet under åren 1968, 1969 och 1970 till resp. 2,5, 3,0 och 3,3 milj. kr.

För investeringar är det enligt förhandlingsnämnden möjligt att göra mera exakta beräkningar. Kostnaderna för den nu aktuella upprustningen av de kulturhistoriska byggnaderna, som helt skall bestridas av staten, uppskattas till ca 1,5 milj. kr. De förutsätts bli fördelade på tio år med 150 000 kr. per år fr.o.m. år 1968. De sammanlagda kostnaderna för investeringar i gemensamma anläggningar åren 1968—1970 beräknas till resp. 0,6, 0,6 och 0,5 milj. kr. Härav skulle resp. 0,2, 0,3 och 0,2 milj. kr. falla på staten. Samtliga angivna belopp för investeringar förutsätts bli indexreglerade.

De sammanlagda kostnaderna under perioden 1966—1970 uppskattas således för statens del till 4,9 milj. kr. för driftbidrag och 1,3 milj. kr. för investeringsbidrag eller totalt 6,2 milj. kr.

4. Biologiska museets inordnande i Skansen

Stiftelsen Skansen har i en särskild skrivelse förklarat att den är beredd att åta sig administrationen av Biologiska museet, som ligger på Djurgården i Stockholm nära Skansens område. Museet drivs nu helt självständigt som aktiebolag utan bidrag från staten eller Stockholms stad. En förutsättning för stiftelsens åtagande är dock att Skansen inte kommer att belastas ekonomiskt.

Statens förhandlingsnämnd nämner i sin skrivelse att förhandlingsparterna diskuterat frågan om Biologiska museets inordnande i Skansen. Både nämnden och stadens förhandlingsdelegerade har därvid kommit fram till den uppfattningen att frågan bör prövas av 1965 års musei- och utställningssakkunniga.

5. Stiftelsen Skansens förslag till stat för åren 1968 och 1969

Enligt 3 § i avtalet skall stiftelsen Skansens inkomst- och utgiftsstat godkännas av såväl Kungl. Maj:t som stadskollegiet.

Stiftelsen har kommit in med förslag till stat för åren 1968 och 1969. Förslaget till stat för år 1968 innebär på vissa punkter ändringar i förhållande till den stat som stiftelsens styrelse fastställt i slutet av år 1967. Detta gäller framför allt inkomstsidan. Stiftelsen anser det nu oundgängligen nödvändigt att entréavgifterna sänks i syfte att öka antalet besök och därmed inom några år uppnå en förbättrad ekonomi. Stiftelsen har ännu inte tagit slutlig ställning till hur avgiftspolitikerna i detalj bör utformas. I det överlämnade förslaget till reviderad stat har den räknat med att inkomsterna från entréavgifter och årskortsförsäljning skall uppgå till ett belopp av 2 100 000 kr. De faktiska inkomsterna under denna post i staten för år 1967 uppgick till 3 310 000 kr. Den planerade avgiftssänkningen förutsätts medföra en ökning av antalet besök och därigenom en viss höjning av inkomsterna från försäljning, kiosker och restauranger. En sänkning av avgifterna måste dock enligt stiftelsens mening verka under en längre tid för att full ekonomisk effekt skall kunna ernås. Efter fem till sex år bör man enligt styrelsens uppfattning kunna räkna med att avgiftssänkningen resulterar i ett ökat besökarantal och höjda inkomster av inträdesavgifter, försäljning m.m. av en sådan omfattning att sänkningen totalt medför ökade intäkter. En förutsättning anses dock vara bl.a. att medel ställs till förfogande för upp-
rustningsarbeten och nyanläggningar.

Sammanfattning av utfall resp. förslag i fråga om Skansens driftbudget åren 1966—1969 (1 000-tal kr.)

	1966 Utfall	1967 Utfall	1968 Stiftel- sens förslag	1969 Stiftel- sens förslag
Inkomster	5 457	5 275	3 954	4 249
därav inträdesavgifter och årskort	3 489	3 310	2 100	2 300
Utgifter	6 659	7 471	7 536	7 759
därav löner, pensioner o. dyl.	2 974	3 350	3 483	3 695
Driftunderskott	1 202	2 196	3 582	3 509

I anslutning till sitt förslag till stat för åren 1968 och 1969 redovisar stiftelsen det sammanlagda medelsbehovet för investeringsändamål, som staten och Stockholms stad enligt de i avtalet intagna fördelningsprinciperna skall svara för. För upprustning av de kulturhistoriska byggnaderna begärs ett belopp av 150 000 kr. för vart och ett av åren 1968 och 1969 samt för investeringar i gemensamma anläggningar ett belopp av 545 000 kr. för vardera året. För investeringar i zoologiska anläggningar, som staden enligt avtalet helt skall svara för, begärs för åren 1968 och 1969 500 000 kr. resp. 1 500 000 kr. Samtliga begärda belopp för investeringsändamål bör enligt stiftelsens mening uppräknas med indextillägg.

6. Departementschefen

Efter en översyn av Nordiska museets ekonomiska ställning och verksamhetsformer beslöt 1963 års riksdag att Skansen skulle avskiljas från den dåvarande stiftelsen Nordiska museet och utgöra en särskild stiftelse. Bakgrunden till åtgärden var främst de olikheter i fråga om ekonomiska villkor som rådde för å ena sidan museets verksamhet och å andra sidan verksamheten vid Skansen. Då delningen genomfördes, tillskapades garantier för att de båda institutionerna skulle samarbeta nära i både kulturellt och vetenskapligt avseende. Dåvarande departementschefen betonade (prop. 1963:113 s. 17) att det enligt hans mening var synnerligen betydelsefullt att Skansen, som bidragit till att svensk folkkultur och folktradition kunnat bevaras och hållas levande för nya generationer, fick goda förutsättningar för att vidmakthålla och utveckla sin verksamhet. Statskontoret hade i sitt utredningsarbete räknat med att Skansens ekonomiska situation genom delningen skulle bli avsevärt förbättrad, eftersom överskottsmedel inte längre skulle behöva föras över från Skansen till museet.

Den år 1963 beslutade uppdelningen av dåvarande stiftelsen Nordiska museet i två enheter har nu tillämpats i nära fem år. För Nordiska museet har dessa år genom det avsevärt utökade statliga stödet och den år 1965 beslutade omorganisatio- nen inneburit en konsolidering av verksamheten. Den avlastning av Skansens ekonomi som uppdelningen åstadkom har dock som stiftelsen Skansen påvisat i sina olika framställningar till Kungl. Maj:t och Stockholms stad inte varit tillräcklig för att varaktigt uppnå balans mellan Skansens inkomster och utgifter. Vad som särskilt bidragit till detta är den betydande minskningen av besöksantalet, som statskontoret inte räknade med i sin utredning.

Det alltmer försämrade ekonomiska läget för Skansen ledde till att förhandlingar togs upp mellan staten och Stockholms stad om hur Skansens ekonomiska svårigheter skulle lösas. Som statens förhandlingsnämnd redovisat har det förelegat vissa svårigheter att nå fram till enighet om metoderna härför. Det villkorliga avtalet innebär inte heller någon slutgiltig lösning utan endast en tidsbegränsad sådan, även om avtalet inrymmer möjligheter till en förlängning av giltighetstiden.

Jag finner avtalet godtagbart som grund för en temporär lösning av Skansens ekonomiska problem och förordar att Kungl. Maj:t inhämtar bemyndigande av riksdagen att godkänna detsamma. Under de år som avtalet skall gälla förutsätter jag att styrelsen undersöker och praktiskt prövar olika möjligheter att aktivera och rationalisera verksamheten vid Skansen i syfte att väsentligt förbättra dess ekonomi. Styrelsen bör på grundval av de erfarenheter som görs och med utnyttjande av erforderlig expertis bl. a. på de företagsekonomiska och museala områdena kunna utarbeta förslag till riktlinjer för Skansens verksamhet även på längre sikt. Jag finner det naturligt att styrelsen därvid också samråder med 1965 års musei- och utställningssakkunniga.

Stiftelsen Skansen har i sina förslag till stat för åren 1968 och 1969 räknat med sänkningar av inträdesavgifterna, som skulle leda till en avsevärd ökning av statsbidragsbehovet i förhållande till vad statens förhandlingsnämnd räknat med.

Jag anser att stiftelsens ledning bör ges vissa möjligheter att genom justeringar i avgiftssystemet försöka påverka publiktillströmningen till Skansen. En gynnsam effekt av sådana initiativ i form av ett ökat antal besök bör kunna avläsas relativt snabbt. Om effekten uteblir bör hänsyn härtill tas i styrelsens förslag till riktlinjer för Skansens fortsatta verksamhet.

Med hänsyn till att en mycket begränsad tid stått till förfogande sedan stiftelsens skrivelse med förslag till stat kom in, har det inte varit möjligt att tillämpa den i avtalet förutsatta proceduren att tillsammans med staden granska och ta ställning till statförslagen. Den beräkning av inkomsterna som jag redovisar i det följande har endast kunnat bli preliminär. Min utgångspunkt har dock varit att, även om jag förutsätter vissa justeringar i avgiftssystemet, inte räkna med ett så betydande inkomstbortfall som stiftelsen föreslagit.

För nästa budgetår bör — förutom för bidrag till att täcka redan redovisade underskott — medel beräknas för statens andel av det beräknade underskottet år 1968 och av hälften av det beräknade underskottet år 1969. För förstnämnda år uppskattar jag inkomsterna till 4 600 000 kr. Utgifterna för samma år beräknar jag till 7 500 000 kr., varigenom underskottet kommer att uppgå till 2 900 000 kr. Härav skall staten enligt avtalet svara för 40 % dvs. 1 160 000 kr. För år 1969 beräknar jag inkomsterna till 4 700 000 kr. och utgifterna till 7 700 000 kr., varigenom driftunderskottet kommer att uppgå till 3 000 000 kr. Statsbidragsbehovet för första halvåret 1969 kommer härigenom att uppgå till 600 000 kr.

Avtalet innebär att staten svarar för upprustningen av det kulturhistoriska byggnadsbeståndet. I en underliggande kostnadsuppskattning har upprustningen beräknats till ca 1,5 milj. kr. Till upprustning av de kulturhistoriska byggnaderna beräknar jag sammanlagt 225 000 kr. för tiden t. o. m. budgetåret 1968/69. För den statliga andelen av de gemensamma investeringarna — med undantag för ombyggnad och reparation av rulltrappan — under nyssnämnda tidrymd beräknar jag sammanlagt 230 000 kr. Den statliga andelen av de totala kostnaderna för ombyggnad och reparation av rulltrappan, vilka beräknas i sin helhet belasta nästa budgetår, bör beräknas till 168 000 kr.

Med hänsyn till att bidraget skall täcka ett förväntat underskott och att i enlighet med vad jag anfört i det föregående beräkningarna endast är preliminära, bör anslaget betecknas förslagsvis.

Jag räknar sålunda medel för bidrag till Skansen budgetåret 1968/69 enligt följande sammanställning.

40 % av 1966 års redovisade underskott inkl. ett från år 1965 balanserat underskott	506 000
40 % av 1967 års redovisade underskott	879 000
40 % av det till 2 900 000 kr. beräknade underskottet på driftbudgeten år 1968	1 160 000
40 % av hälften av det till 3 000 000 kr. beräknade underskottet på driftbudgeten år 1969	600 000
Upprustning av kulturhistoriska byggnader under år 1968 och första halvåret 1969	225 000
40 % av de till avrundat 1 000 000 kr. beräknade kostnaderna för gemensamma investeringar under år 1968 och första halvåret 1969	400 000
	3 770 000
På tilläggsstat I för budgetåret 1967/68 anvisat anslag, att avräknas mot det slutliga bidraget	—2 500 000
	Anslagsbehov budgetåret 1968/69 1 270 000

Frågan om Biologiska museets inordnande i Skansen bör i enlighet med vad som uttalats av statens förhandlingsnämnd inte avgöras i detta sammanhang utan ytterligare utredas av 1965 års musei- och utställningssakkunniga.

Under återopande av vad jag i det föregående anfört hemställer jag, att Kungl. Maj:t föreslår riksdagen att

a) bemyndiga Kungl. Maj:t att godkänna avtal mellan staten och Stockholms stad om bidrag till stiftelsen Skansen för åren 1966—1970,

b) till *Bidrag till Skansen* för budgetåret 1968/69 under åttonde huvudtiteln anvisa ett förslagsanslag av 1 270 000 kr.

Med bifall till vad föredraganden sålunda med instämmande av statsrådets övriga ledamöter hemställt förordnar Hans Maj:t Konungen att till riksdagen skall avlåtas proposition av den lydelse bilaga till detta protokoll utvisar.

Ur protokollet:

Gunnel Anderson

Mellan statens förhandlingsnämnd samt delegerade för Stockholms stad har — under förbehåll om godkännande av Kungl. Maj:t och Stockholms stadsfullmäktige — träffats följande avtal.

Avtal

mellan svenska staten och Stockholms stad om bidrag till stiftelsen Skansen för åren 1966—1970.

1 §.

Det underskott som under ettvarvt av åren 1966—70 uppkommit eller uppkommer i stiftelsen Skansens verksamhet skall täckas av bidrag från staten och Stockholms stad enligt bestämmelserna i detta avtal.

2 §.

Bidrag skall utgå till att täcka dels årligt driftunderskott på den av stiftelsen bedrivna verksamheten (driftbidrag), dels kostnaderna för erforderliga investeringar, inberäknat utgifter för att upprusta befintliga anläggningar (investeringsbidrag).

Protokollsanteckning till 2 §:

Utgifter för sedvanligt årligt underhåll av anläggningar ingår i driftkostnaderna.

3 §.

Driftbidraget skall utgå med belopp, som motsvarar det under respektive kalenderår framkomna verkliga underskottet och bestridas till 40 procent av staten och till 60 procent av staden.

Såsom villkor för driftbidrag skall föreskrivas, att årlig inkomst- och utgiftsstat för stiftelsen skall godkännas av såväl Kungl. Maj:t som stadskollegiet, samt att stiftelsen skall bedriva sin verksamhet under beaktande av innehållet i inkomst- och utgiftsstaten samt eljest av staten och staden gemensamt antagna bestämmelser om stiftelsens förvaltning och räkenskaper.

Driftbidrag för åren 1966 och 1967 skall utbetalas utan hinder av att stat för dessa år ej godkänts av parterna.

Staten och staden skall i enlighet med sina åtaganden till stiftelsen i mån av behov utbetala driftbidrag a conto med skäligen belopp. Ränta skall ej beräknas på sålunda förskottade medel.

Slutlig reglering av driftbidraget sker årsvis i efterskott, sedan räkenskaperna för året avslutats och vederbörligen godkänts.

4 §.

Investeringsbidrag skall erläggas

av staten med belopp motsvarande

- a) hela kostnaden för investeringar i kulturhistoriska byggnader
- b) 40 procent av kostnaden för investeringar i gemensamma anläggningar,

av staden med belopp motsvarande

c) hela kostnaden för investeringar i andra anläggningar än sådana som avses under a) och b)

d) 60 procent av kostnaden för investeringar i gemensamma anläggningar.

Såsom villkor för investeringsbidrag skall föreskrivas, att anläggnings- eller upp-
rustningsarbete icke får påbörjas, förrän det godkänts av Kungl. Maj:t och stads-
kollegiet.

Investeringsbidrag utbetalas på rekvisition i mån av behov allteftersom arbetet
fortskrider.

5 §.

Medel som utanordnats till stiftelsen på grund av Kungl. Maj:ts beslut den 13
oktober och den 15 december 1967 skall, jämte ränta därå, avräknas från driftbidrag
som staten enligt detta avtal skall utge till stiftelsen.

På samma sätt skall det lån som staden den 21 mars 1967 lämnat stiftelsen, jämte
ränta därå, avräknas från stadens driftbidrag.

6 §.

Detta avtal träder i kraft så snart det godkänts av såväl Kungl. Maj:t som stads-
fullmäktige.

Därest ny överenskommelse om bidrag till stiftelsen ej träffas före utgången av år
1970, skall avtalet i tillämpliga delar gälla under 1971 och följande år, så länge ej
avtalet av endera parten uppsagts att upphöra med utgången av visst år. Uppsägnings-
tiden skall vara ett år och uppsägning får ske tidigast till utgången av år 1971.

Detta avtal är upprättat i två exemplar, varav parterna tagit var sitt.

Stockholm den 14 februari 1968.

Statens förhandlingsnämnd
Lennart Rydback
Jan Tengwall

För Stockholms stad
Erik Sundberg
K. E. Nilsson *Ernst Sandell*

INNEHÅLL

1. Inledning	3
2. Skansens organisation och ekonomi	3
2.1. 1963 års riksdagsbeslut om Nordiska museet och Skansen	3
2.2. Nuvarande organisation	4
2.3. Ekonomi	4
3. Avtal mellan staten och Stockholms stad om bidrag till Skansen	5
4. Biologiska museets inordnande i Skansen	7
5. Stiftelsen Skansens förslag till stat för åren 1968 och 1969	7
6. Departementschefen	8
Bilaga	11